

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Campiano defensio, n. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1581. Sacramenta, confessiones excipiendo; Ita quidem, sed præcipuè laudando Septentrionalium Nobilium feruorem, *Storæi* atque *Feltoni* constantiam prædicando, *Sanderi* rationes in Hybernia extollendo. Atque vt verbo complectar, quam obsecro gratiam potest hoc regnum ab inimicissimo rebus nostris *Pontifice* vlllo vnquam tẽpore expectare? Quam fidem ab ijs qui huius se *Pontificis* obsequio totos deuouere? quam securitatẽ à transfugis qui omnem Patriæ caritatem fugiendo exuere? Quis denique eorum reditus sine periculo esse queat, quorum discessus esse non potuit sine magno scelere? Animũ obsecro aduertite ad has omnes circumstantias: comparate argumenta; nullum omnino est quod huiusmodi homines non arguat reos nefariæ perduellionis. Quæ cum ita sint, atque ratio postulet læsæ Majestatis crimini obnoxios secundum leges castigari, Serenissimæ Reginæ nomine obtestamur, vt secundum ea quæ dicta sunt vos duodecim viri pronuntietis, & Tu pro tua præstanti prudentia censeas, Ornatissime Iudex.

X XV. Hæc magna contentione dicta, vultu seuro, gestu ad austeritatem facto, cum astantes comouissent, tum *Campianum*, post fidem suam atque obseruantiam testatam erga Reginam, atque in Regnum vniuersum caritatem, à qua nullo vnquam tempore deuiasset, ad hanc sui defensionem detulere.

Campiani defensio. Leges nostræ, vt accepi, eã prudentiã atque cautione latæ sunt, vt nullius vitam coniecturis tolli, vel Oratoris cuiuslibet, actoris uel uehementis eloquentiæ obnoxiam esse velint. Res agi debet aut certã probatione, aut hominum integrorum indubitato testimonio. Quò igitur hæc omnis Procuratorum Regiorum acerbitas spectet non video. Quid enim si *Pontifex* Religioni, quam nunc profitetur Anglia, sit infensus? si Rex Hispaniæ, si magnus Dux Hetruriæ in Angliæ perniciem sunt quidpiam meditati; si Septentrionales Nobiles arma mouere inconsulto; si *Feltonus*, si *Storæus*, aut etiam *Sanderus*, & *Alanus* quidpiam peccauere in Majestatem? Suã stant illi aut cadunt Conscientiã: Egone ea propter aut quia cum illis Catholicus, aut etiam Sacerdos sim, audiam Proditor? non magis sanè quàm vt ouilis aut caulæ dicar expilator quòd ouilla delector, habuerim uel parentes aut etiam socios furti quondam suspectos. Sunt ista ad inuidiam odiumque conflandum tela comparata, certum autem neminem feriunt, dum in nullum quemquam certò deriuantur. At subditos ab Reginæ obedientia abduximus: unde constat? reconciliauimus *Pontifici*; Deo reconciliantur homines, atque in Ecclesiæ gremium restituantur, à Reginæ obedientia non abstrahuntur. Turbando euertendoque Regno seruiuimus; quo teste? quo uel argumento? Nam quod de Colloquio cum Cardinale Sancte *Ceciliæ* objicitur, fateor equidem ante decẽnium, non ita multo postquam primũ Romam accessi (quibus laudatoribus nescio) non meis certè meritis, in eius conspectum admissus, summaque cum humanitate acceptus sum: Pollicebatur tum ille mihi liberalissimè, si in cuiusquam obsequium me dare vellem, omnem suam operam: Gratijs demississime actis respondi, meæ mentis non esse hominũ cuiuscunque seruire; Deo in Societate

in Societate Nominis *Iesu* obsequium meum consecrare decreuissē. Quasi-
 siuit à me de *Bulla Pij Quinti* quid sentirem? Regine, inquam, ma-
 num in Catholicos grauem prouocauit multamque expressit seueritatem.
 Neque plura Cardinalis, praterquam quod mitigandam diceret, ita ut Ca-
 tholici sine periculo centuræ eam possent Reginam agnoscere, eique obedire;
 qui sermo quâ ratione possit in crimen vocari non intelligo; præsertim cum
 ea *Bulla* aliquot ante annis quàm ego Romam venirem publica fuerit, totiq;
 Regno notissima. Quod enim de exercitu *Pontificis*, seu Regis, & Ducis He-
 ttruræ dicitur, cum Pragæ mihi esset habitatio longissimè ab omni huiusmo-
 di rerum cogitatione abiunctus fui; præscriptis numeribus literarijs totus in-
 cubui. Romam vocatus, octo diebus in vrbe cum hæsissem Superioris mei
 præcepta operiens, accepi non de exercitu aliquid, sed de profectioe in An-
 gliam mandatum; cui confestim obsecundans dedi me in istud iter, non ut
 proditor, aut ad Patriæ euerfionem adiutor, sed ut Sacerdos, ad Sacramenta
 administranda legatus. Cuiusmodi legationem (Deo teste loquor) æque
 promptè, atque pari alacritate suscepissē in remotissimas Indiarum Regio-
 nes, ut inter Barbaras nationes eandem quam vbique profitentur Catholici
 fidem docerem. si ita visum fuisset Superioribus meis: At amplâ munitus fa-
 cultate, sumptu *Pontificis* huc aduolauit. Quâ facultate munitus? Non aliâ sanè,
 quàm eâ quam ipsi vos commemorastis, Sacramenta administrandi; sumptum
 autem si fecit *Pontifex*, id liberalitati eius donandum, quæ aliam causam non
 habuit quàm ut itineri pro Religione suscepto benignè succurreret. Cænassē
 me de itinere cum *Alano* non inficior, tempusque aliquod dedissē veteri con-
 suetudini recolendæ; de Regine Regniq; negotijs nè verbum quidem inter-
 cessit, aut de rebus in Hybernia turbatis. Quo vero colore dici possum *Pontifi-*
cis in ijs quæ regni ruinam spectant interpret, aut *Alani* adiutor, cum illius
 quidem auctoritate, quæ summa est, ab omni huiusmodi tractatione seuerè
 prohibear; huic verò in me nulla sit omnino potestas? *Alanum* colo propter
 doctrinæ Religionisq; firmitatem; ab instituto meo neque Imperio ipsius
 quod nullum est, neque suafione dimoueri me vnquam patiar. Habitus deinde
 quem obijcitis, variumque nomen, non tegendæ prodicioni seruiuit, sed primo-
 rum Christi præconum mori imitando. Nam gentium Apostolus, modò
 Saulus, modò dictus est Paulus: Ipse se clam subduxit in sporta, & insequen-
 tium elusit insidias. Artes istæ non licere solum sed prodesse existimatae sunt
 semper. Non fugiebat ille lucem, sed luci Euangelij inferendæ congruum tem-
 pus & locum obseruabat: non defuit eidem animus vnquam pro fide Christi
 vitam profundendi, appellauit tamen Cæsarem, nè à Iudeis insidiantibus nece-
 retur. Quæ in illo probantur, mihi in pari causâ non licebunt? si quid in ho-
 losericis peccaui, nunc in ea quam videtis Hybernica veste, habituq; corporis
 obsoleto persoluo.

XXVI. Scripsi ad *Pondum* nihil me eorum quæ secreta esse oportuit pro-
 palassē; nullâ me vi adigendum ut a cana huiusmodi enuntiarem. At quænam

Vide
 vepes. l. 4.
 c. 8. de hac
 calumnia.